

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.015/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.644/2024/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. június 1. napjától 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként az helység1 Rendőrkapitányság állományában, helység2 működési körzetben körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; valamint az alperes által meghatározott helység1 Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport) helység2 településen kívül további 14 településen látta el a szolgálati feladatait.

[2] A felperes a perbeli időszokban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság illetékességi területén rendszeresen járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati [TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldési, átkísérési, kísézői, szabálysértési előkészítő eljárási, ideiglenes megelőző távoltartási] feladatokat ellentételezés nélkül ellátott, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 376.844 forint megbízási díj és annak 2022. január 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg. Utalt arra, hogy a Miskolci Törvényszék 103.K.700.110/2022/12. számú ítéletével a jelen pert megelőző időszakra vonatkozóan érvényesített követelésének helyt adott, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 4.Kf.700.009/2023/4. számú ítéletével helybenhagyott.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 376.844 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (5) bekezdésében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 3.a), d), 21.d), 25.a), g) pontjaiban, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében foglaltakra alapította. A tényállást a perben csatolt okiratok, a felek nyilatkozatai, a felperes személyes előadása, valamint a perhez csatolt tanú tanúvallomását tartalmazó 12.K.700.763/2023/15. számú, jegyzőkönyvkivonat mint bizonyítékok alapján állapította meg. Rögzítette, hogy jogi norma határozza meg a körzeti megbízott feladatait, a munkáltató ezen belül határozhatja meg az ellátandó feladatok körét,

ezen kívül eső feladatok ellátása nem lehet szabályszerű. A bírósági gyakorlatra hivatkozva hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízott működési körzete a KMB csoport létrehozásával nem bővül annak teljes területére, a felperes működési körzeteként kizárólag helység² települést lehetett tekinteni. A KMB szabályzat 21.d) pontjában foglaltak alapján a felperest a TIK a saját, illetve a KMB csoport működési körzetéből havonta számos alkalommal elvonta, melyek nem eseti, hanem rendszeres jelleggel történtek, ezért a KMB Szabályzat 21.d) pontjának nem feleltek meg. Emellett a felperes a perbeli időszakban az alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 25.a) és g) pontjaival ellentétesen látott el kísérőőri beosztásba tartozó, valamint szabálysértési előkészítő eljárási és ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat, melyek tilalmazottak a körzeti megbízott számára. Megállapította, hogy a felperes által ellátott feladatok a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta, annak megállapításakor figyelemmel volt arra, hogy a felperes folyamatosan többletmunkát látott el, nem a saját beosztásához tartozó és a körzeti megbízottakra nézve tiltott tevékenységet is végzett. Megállapította, hogy a felperes 2022. augusztus hónapban 6 szolgálatot látott el, ezért augusztus hónapra is jogosult megbízási díjra, függetlenül attól, hogy csak 2022. augusztus 11-ig terjesztette elő a kérelmét.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletét, továbbá téves értelmezésként a KMB Szabályzat egyes pontjait hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően állapította meg és a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Az ítélet [21] bekezdésében tett megállapítás jogszabálysértő, mert a per során megállapítást nyert, hogy a felperes a saját, illetve a KMB csoport működési körzetén kívül kizárólagosan az ún. TIK küldésekkel összefüggő tevékenység végzése során járt el. Nem jelenthető ki tehát egyértelműen, hogy amikor a felperes körzeti megbízottként a működési körzetén kívül járt el, akkor nem a beosztásához tartozó feladatot látott el. A TIK küldések a felek által sem vitatottan a felperes beosztásába tartozó feladatok, ezek ellátására a felperest működési körzetéből eseti jelleggel jogszerűen elvonhatta. Az tehát, hogy a felperes működési körzetén kívül hajtott végre TIK küldésekkel összefüggő feladatot nem jelenti automatikusan azt, hogy beosztásába nem tartozó többlettevékenységet végzett. A különösen indokolt, késedelmet nem tűrő, az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése esetében szükséges azonnali rendőri intézkedés megtétele nem kizárólag járőri feladat, azt a felperesnek működési körzetén kívül is el kellett látnia. A felperes küldései megfeleltek a KMB Szabályzat 21.d) pontjában foglaltaknak, az ezzel ellentétes állítások valóságát a felperesnek kellett volna bizonyítania. Az elsőfokú bíróság az ítélete [24] bekezdésében jogszabálysértően állapította meg, hogy a TIK küldésekre nem eseti jelleggel került sor. Az eseti jelleg fogalma helyes értelmezéssel kivételes, alkalomhoz kötődöt jelent. A rendszeresség nem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor, mert az eset felmerüléséhez kötődik, és amennyiben a különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri

intézkedés a jellegéből adódóan gyakrabban felmerül, a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán azon okból nem mellőzhető, hogy erre adott szolgálati napon vagy hónapban már többször, esetleg rendszeresen sor került. Mindezekre tekintettel jogszabálysértően jutott az elsőfokú bíróság az ítéletének [30] bekezdésében arra a következtetésre, hogy a felperes beosztásához nem tartozó feladatok ellátásáért megbízási díjra jogosult.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Az alperes – a feladatok ellátásának elismerése mellett – súlytalanul ragaszkodott ahhoz, hogy kísérorri beosztásba nem volt beosztva, ez utóbbi feladatok ellátásának annyiban volt jelentősége, hogy azok a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltottak. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzeten kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással aaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzeten kívül is rendszeresen ellátott. A KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott a járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, kísérorri feladatokra a körzeti megbízott nem vehető igénybe. A közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. A per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszerek, nem eseti jellegűek voltak. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát a körzeti megbízott és a járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. Az alperesi álláspont nem egyeztethető össze a vonatkozó előírásokkal. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív megározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[10] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy Magyarország Alaptörvénye T. cikk (2) bekezdése taxatívul rögzíti mely normák minősülnek jogszabálynak; ekként jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a MNB elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Az alperes fellebbezésében megjelölt ORFK utasítások (KMB Szabályzat, TIK utasítás) nem minősülnek az Alaptörvényben rögzített jogszabályoknak. Az ORFK utasítás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján közjogi szervezetszabályozó eszköz, ahogyan azt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.45.188/2021/2; Kf.VII.39.052/2021/4; Kf.VII.39.890/2021/4; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat és a TIK utasítás a fellebbezésben megjelölt pontjainak megsértésére történt hivatkozás a fellebbezésre önmagában nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[12] A perben nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent, az alperes azt vitatta, hogy a felperes által megjelölt feladatok más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többszolgáltatásnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[13] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 21.d) alpontja, mivel e feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21.d) alpont vonatkozásában az alperes bár a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói

gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[14] A felperes a perbeli időszakban a kísérőőri beosztás feladatai közé tartozó átkíséréseket, valamint szabálysértési előkészítő eljárási és ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat is végzett, amelyek a KMB Szabályzat 25. pont a) és g) alpontjai szerint a körzeti megbízott számára tiltottak, ezért ezen feladatok ellátása miatt ugyancsak megbízási díjra jogosult.

[15] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a saját működési körzetében kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[16] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[17] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó, számára esetenként tiltott többletfeladatokat is végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[18] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (6) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta

megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[19] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel a felperes által felszámított összeggel arányban állónak talált.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (30.150 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. február 19.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia
s.k.		
a tanács elnöke, előadó	bíró	bíró